

(המשך מעמוד 71)

מהלך זה, ובאותה הזדמנות הרג גם את האחות, אביה. הצלע השלישית של הרצח היתה דמות מרתקת גם בחייה. אביה, בעלת המוג'ה עם הסוער, הגיעה לאילת בסוף שנות ה-60 עם בעלה הראשון, יורם נחשון, איש חיליהים. במלון נפטון בעיר הדרומית היא ניהלה את מועדון-החילה, שם פגשה את אלי ("ספרי") פשושדו, שהפך לימים לבעלה השני.

אשת קאריירה מצליחה

רק אחרי ארבע שנים של ידיתה קרובה החליטו אלי ואביה לתת תקופה חוקי ליחסייהם. הם נפרדו כל אחד מבן זוגו הקודם ובאו בכריזת-הנישואין. ידידו ותק של אביה, משה ינוקא, שי עבד איתה בתקופה שבה ניהלה את מור

ההורג וההרוגה יוסף ושושנה מירחי בקבר משותף, שניכרה בבית-העלמין בכפר סמיר במבואות חיפה. אחד מידידי המישפחה נשא הספד וקרא להשלים בין המישפחות. הורי המתים אמרו קדיש.

ובירושלים הוא גם קבל-בניין. אחד מבר-תיהלמן שבבעלותו הוא בנקודת המתי-לוקת בין ישראל ומצריים בטאבה. אלי, שהכל הכירוהו בכינוי פפו הוא יליד מצריים. תקופה קצרה הוא שירת בצבא קבע. פפו הוא איש חם ורגשן, בעל פני ילד. כאיש-עסקים הוא מוכר כחריף וממור לה. אך גם כנעים-הליכות. אביה, אשת קאריירה ושאיפות הצלחה, התאהבה בדמותו ויצאת-הדופן. היא ראתה בפפו ברויג שישלים אותה.

רוחב-לב וחוס

פפו התברך בחברים רבים. התנהגותו ויחסו הבלתי-אמצעי לכל הסור גם את איתו כבש לא רק את אביה, אלא את אנשיה-עסקים, מתחריו, חוג מכריו, שאחרי-כך הפך חוג המכרים המשותף שלו ושל אביה, כלל שרים, ח"כים, מיסר עדינים, אנשי-אגרוף, קבלנים ואפילו אנשי אוניברסיטה, שהתרשמו מהיחס המיוחד שאותו קיבלו אצל פפו. גם ביחסו אל אשתו הראשונה הוא גיי לה רוחב-לב. הוא המשיך לתמוך בה גם אחרי ששלושת ילדיהם בגרו. כאשר נישאו השניים, הציע פפו לאביה

עדין הלילה, נזכר. את אביה אני מכיר משנת 1968. גדולתה היתה בזאת שהיא הצליחה להגזין דבר-רים ולהגיע להישגים לא רק במקום אחד, אלא ב-

מיספר תחומים בעת ובעונה אחת. בעלה של אביה, אלי, עלה כמטאור ב-חיי אילת. חבריו מספרים עליו, שהוא עשה את כספו במרידיו. תחילת הצלחתו הכל-כלית היתה כשעסק בשירותי-רכיבה. מלבד היותו בעל רשת בתי-מלון באילת

רציתי שקראו את הראיון שלי עם אביה ולא היארת לי עצמי באיזה נסיבות יקראו אותי, אמרה שולמית קיסרי, שריאיינה את אביה פשושדו ערב הרצח.

אחרי הפגישה עימה היתה לי הרגשה שגדלתי בסניטלטר לנובה, כך מרגישים כאשר פוגשים לעתים רחוקות אישיות מרתקת, חזקה ויפה. היא נתנה לי יותר ביטחון כאשה. אהבתי אותה. להלן הנוסחה המלא של הראיון, שנערך על-ידי שולמית קיסרי.

אביה פשושדו היא אשה בת-זמננו, שנשים רבות היו רוצות להידמות לה וחלק מהגברים עוד לא התרגלו לשכמותה: גאה ונמרצת, עצמאית ובעלת כושר החלטה, תקיפה, נשית ומאוהבת בבעלה. self made woman. אביה אחראית לניהול שלושה בתי-מלון בישראל: הסלע האדום באילת, סונסטס בירושלים (נפתח ב-1 בספטמבר השנה) וסונסטס אילת (נפתח ב-1 בנובמבר השנה). מלון סונסטס אילת נמצא בטאבה, איזור שנוי במחלוקת בהסכמי הניסוגה ישראל-מצריים. כאשר התחלנו לבנות אותו, ידענו כי השטח הדרומי לאילת עשוי להיות סלע-מריבה פוליטי באחד הימים, אבל בעלי לא ויתר על הרעיון לבנות מלון בטאבה, שהיא ג'עדן לכל דבר. ואכן, בתקופת הניסוגה עברנו עימותים קשים, שבהם לא ידענו אם המקום יישאר ברשותנו או לא. ממשלת ישראל הגנה בעניין זה בתקיפות. כיום, מבחינה מישי-פסית, האיזור לא שייך למצריים ולא לישראל. החוקים האזרחיים של ישראל חלים עליו, כמו בישראל. במציאות הוא חלק ממדינת ישראל, והמציאות היא הקובעת. אביה פשושדו, באמצע שנות ה-30 לחייה, עוסקת במלונאות מזה עשר שנים. מבין המכרים הרבים שלה, יש שוטנים כי היא עדישה, קשה בענייני כספים, פושרית. אחרים סבורים כי היא חמה וקורקסית, עושה את עבודתה על הצד הטוב ביותר וזו מההיבט העיסקי והן מהצד האנושי. בשיוח עימי היא גלוית-לב ופתוחה, מוכנה לשוחח על כל נושא, מביעה דעות ברורות על הדברים החשובים לה בחיים, מנהיג חוש-הומור וקלות נישוח. היא מספרת על "סימני הדרך" שבנו את אישיותה, האנשים והמאורעות שלדמו אותה סדרי עדיפותיה בתהיחסות אל החיים, מהות המיקצוע שלה ואהבתה לבני-אדם. נולדתי בחיפה וסיימתי שם את הנימנסיה הריאלית. הגימנסיה נתנה לי שימשת פנימית ויכולת-ריכוז בלי-מודים. למדתי איך להפיק לקחים, להציא מסקנות ולחזות התפתחויות. בגימנסיה היו מיסגרות ברורות של מה מותר ומה אסור. עם הבנתי כי אדם חייב לעמוד מאחורי דבריו ולא רק לנסח אותן. עד היום — ותמיד אני אחראית לדברי ועומדת בדיוברי עד הסוף. היחסים עם הורי היו נפלאים. הם היו מתירנים כלפי וליברלים. בתמורה, הייתי חייבת במישהו, באחריות ובחוש-ביקורת.

ראיון ערב המוות

על השטח. אם מטפחים מלון, הלקוח מתייחס בהתאם, אבל חייבים ברגעים מסוימים להעיר לארחה. כאשר אינו מתנהג כשורה, כמו שיש חוקים בחיים, וכל אדם יודע מהן זכויותיו, כך במלון: צריך לשים נקודת-גבול, כי לא פעם אין גבול לתובענות האנשים. זהו השיעור של לוטה.

מבעלי למדתי את הפתיחות המחולטת לבני-אדם בכלל ואל האורחים העובדים שלי בפרט. לבעלי לא חשוב הכסף שיש לו בכיס, כמו שחשוב לו לתת הרגשה טובה לבני-אדם. הוא בנה, למשל, מפלימים ליד הבריכה של המלון בטאבה, לא כדי להרויח יותר כסף, אלא כדי להעניק יותר יופי. אני נכנסתי לנעליו של פפו והלכת בעיקבותיו.

אין התפתחה הקאריירה שלך כאשה, מנהלת מלון מאז "הסלע האדום" ועד שני מלונות "סונסטס"?

עד לפני שנה היתה לי אחריות על מלון אחד, הסלע האדום. אני גאה כי המלון הוא הקטן ביותר במימפר האורחים שלו, שזכה לתואר תיירן מצטיין. הקריטריון הוא מחזור שנתו של מלון וחצי דולר, וזה מלון קטן, שנמצא בדרך-כלל בתפוסה גבוהה. כמרכן המלון לא קיבל תלונות מאורחים.

מלונות סונסטס נתנו לי טוב הזדמנות להוכיח שאני יכולה, "להרים" פרויקטים גדולים כמו גבר. יכולתי כאשה להתמודד בתפקידי גבר היתה בעיה שסבלתי ממנה. יחד עם התגברות הביטחון-העצמי שלי, התחלתי להקרין שלווה וסמכות ובעיית יחסי-העבודה שלי עם גברים הפכה פחות חדה עם הזמן, ולמדתי לא לשים לב להערות, שבעבר היו פוגעות בי.

מה מיוחד במלונות שאת מנהלת? הקונצפציה המיוחדת של שלושה המלונות שבאחריותי היא. להעניק חיים פנימיים למלון, לספק לאורח לא רק מקום לנהיג וארחות-בוקר, אלא להעניק חיים תרבותיים, ספורט, ריפיה, בידור ואפשרות להיכרות בין האורחים. היום מדברים בעולם המלונאות על אינטליגנציה של מלון בחיי הקהילה המקומית. חידוש אחד — במלונות שבאחריותי אין ברים אינטסימיים ואפולוים, אלא בר בלובי, במקום שכל אחד יכול לפגוש כל אחד. יש אומרים עדיך שאת קשוחה בענייני כסף.

הכסף עבורי הוא מנוף לעשייה ומוד להצלחה. אני לא עונדת תכשיטים (לאבית שעון-יד פשוט, כמו לילדת בית-ספר). אני קשה אל עובדי, כי אני דורשת מהם את המכסימום, אבל הדיאלוג בינינו פתוח. בנושא כסף אני יודעת לאחד בדיקה יסודית, כי אני משלמת טוב יותר לעובדי מאשר היו יכולים לקבל במקום אחר. אני משלמת משכורות גבוהות, בונוסים, תמריצים. כי אני סבורה שלמען ההצלחה של כולם הם צריכים לקבל פיצוי על המאמץ הפיסי והנשוי הגדול שהם משקיעים. כאשר יש אצלנו תביעות-שכר — אני עומדת לצד העובדים.

היית מועמדת לכנסת. יש המציעים אותך לראשות עיריית אילת. מהו יחסך לפר דיסיקה?

אני חושבת שאשה יכולה להיות מנהיגה נפלאה. כי יש לה רגישות לבני-אדם. אני לא אהבת פוליטיקה במובן של מניפולציה של מצבים. אני בפרוש רוצה להביע את התמיכה שלי בנושאים חשובים לי שיש לי דיעה עליהם, כמו נושאי תחוקה של עיר, או נושא זכויות הגשים, הופעת ברושימתה של שולמית אלוני במקום לא ריאלי, כדי לחזק אותה. כי אני מאמינה בה.

לא, לא היו לי חלומות. ציירתי ורקדתי לבט, הייתי בוונר-התלמידים וגם בראש המפריעים למורים. הייתי תלמידה בינונית ולא תיכננתי מה אעשה כשאגדל. ילדה מציאותית וחסרת-פנטסיות. כאשר הייתי, גדולה, בת 18, נישאתי לבעלי הראשון ושבע שנים נאבקתי. תוך הירוונות והפלות תכופים, כדי לזכות בפריבטן. אחרי שבע שנים הבנתי, כי לא יהיה לי ילד משלי. התקופה הזאת, של שנות מאבק למען דבר שרציתי יותר מכל, הניקה לי בגרות נפשית. דרך התהליך המכאיב של הפסדים תכופים למדתי לתת לכל דבר את הפרופורציות הנכונות ולהיחסן על הדברים הנכונים. בכלל, אני עוברת בחיי תהליכים מרוכזים ומתומצתים, כאילו חייתי שנים רבות יותר מגילי.

בתקופת נישואיה הראשונים עבדה אביה כמזכירה בבית-מלון בנהריה. מאוחר יותר ניהלה מועדון-חילה במלון נפטון באילת. לאילת יש לה קשר מיוחד, שם הכירה לפני 13 שנים את בעלה השני, אלי ("1999") פשושדו. שהיה הבעלים של מלון הסלע האדום. האהבה הסוערת 1990 היא חלק מן האופי לעשות כל דבר ביסודיות. כך גם למדתי בכוחות עצמי את נושא המלונאות, דרך העבודה הקשה: בכל אוני ובמלוא מחשבת ויכולת הריגשית.

אין הגעת לתפקיד האחראית על שלושה מלונות? בראשית התקופה שלי בסלע האדום קיבלתי עבודת זמנית. קודם סקית הזמנית, אחרי-כך מנהלת-קבלה. בינתיים החלתי לבנות אגף חדש במלון, ושפו אמר לי: קבלתי את ניהול המלון.

את מלוא האחריות קיבלתי בעצם באמצעות "כוח עליון". בעלי גייס במילחמה יוסי-הכיפורים, לראשונה הייתי לבד במשך שישה חודשים. כאשר חזר, הכל היה כשורה, והפכתי מנהלת. זה היה כאילו עברתי את המיבחן שלי כלפי כל מנהלי המלונות בארץ. כך קיבלתי כאילו את הלגיטימציה שלי מיקצועיות. לקחתי על עצמי סמכות והכרעה בקבלת החלטות. אני עברתי את הדרך הקשה, מכיוון שהייתי אשת בעל-הבית ואשה בכלל. את החוזה הממשי תממתי אחרי שש שנים, כאשר הקמתו חברה על שמי, וכך קיבלתי סופית יד חופשית כמנהלת. היכולה לממש את יכולתה.

מלונאות היא בראש הראשונה מיקצוע שבו צריך לצפות את העתיד ולהיות רגיש במיוחד לשינויים חברתיים, לחוש אופנות, שינויים באורח-חיים, סמלים שהחברה סוגדת להם. כל הדברים האלה יש להביא בחשבון כאשר מקימים מלון וכאשר מתפעלים אותו. התיירות רודפת אופנה יותר מיצרני הבגדים. יש בה צורך בהתחדשות עצומה. צריך להיות תמיד יותר מיוחד ולדעת מה הציבור מבקש. דרך המלון אתה מוכר געון. זה אינו דבר מוחשי כמו מוצר, אלא חלום. אדם מגיע למלון עמוס ציפיות לאחד למלון יצד לו תדמית. ההצלחה של מלון מושתתת. בין השאר, בכך שהוא אינו מבטיח ללקוח דברים שאין לו. אם התדמית שהוא הבטיח היתה נכונה ולא נוצרה אכזבה, אלא מילוי ציפיות, אז הלקוח יהיה מרוצה.

כדי לימדו פרמקולוגים ופרש לצד הפכני, מי היו מורייך? אני לומדת להזמן מן החיים, אבל המורים החשובים ביותר שלי הם לוטה איינזברג, המנהלת-לשעבר של גלי-כינרת בטבריה ושפו. בעלי. מלוטה למדתי דבר חשוב: אורח חייב לחוש כבוד למלון, אחת אייאפשר לקיים מלון, למשל, אם אורח מזלזל במלון, הוא יכבה סיגריה